

sætte kvaliteten af hjemmehjælpen, at det på nogen som helst måde vil kunne skade de ældre, at der bliver indgået en kontrakt med et privat hjemmeservice- eller hjemmehjælpsfirma? Vil det ikke tværtimod være med til at sikre, at brugerne får den hjælp, som de skal have – sådan som Socialministeriet også skriver det i sin vejledning?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg tror, at erfaringerne er meget forskellige. Jeg har jo i de sidste år fulgt en del med i debatten om udlicitering, og der er en stribe eksempler – både dårlige eksempler og gode eksempler. Det tror jeg alle, der har fulgt med i debatten, vil medgive.

Jeg kan huske, at man på et tidspunkt udliciterede madlavningen i Lyngby-Taarbæk Kommune – som i øvrigt er en borgerligt styret kommune. Det varede ½ år. Det var, fordi de gamle blev så rasende over kvaliteten af den mad, de fik, at det ville de simpelt hen ikke finde sig i. Og så var det, byrådet trak beslutningen tilbage.

I Esbjerg Kommune har man udliciteret rengøringen – med et borgerligt flertal med Venstreborgmester og det hele. Det har man lige trukket tilbage, fordi der simpelt hen er så beskidt, når de har gjort rent, at det giver problemer.

Man vil formentlig også kunne finde eksempler på, at det er lykkedes; det tror jeg da, for så mangfoldig er verden jo.

Det forekommer mig bare fuldstændig underligt, at vi her fra Folketinget – også steder, hvor det faktisk er velfungerende – skulle tvinge en model igennem, der ikke er noget lokalt ønske om, som de ældre i lokalområdet ikke har efterspurgt. Og det er jo det, Kristeligt Folkeparti vil med dette her forslag.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvnald, om han mener, at de ældre via det her forslag bliver påtvunget en hjælp, som de ikke har ønsket.

Vi mener, at formålet alene er at sikre, at hjemmehjælpsmodtagerne får den hjælp, de ønsker, og en god kvalitetshjælp, men mener hr. Villy Søvnald, at de ældre bliver påtvunget noget som helst via dette forslag, og mener hr. Villy Søvnald, at det her forslag har noget som helst med generel udlicitering at gøre?

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Jeg kunne se, hr. Villy Søvnald kiggede ned på mig, da han nævnte, at det godt kunne være dårligt at udlicitere, men når vi taler om frit valg til de ældre, taler vi jo ikke om udlicitering.

Vi taler om at udstyre de ældre med en mulighed for at vælge mellem det offentlige tilbud og en privat løsning, og dermed kan man jo sige, at man styrker mangfoldigheden i de udbud og de tilbud, som de ældre får. Jeg ved, at hr. Villy Søvnald i en eller anden udstrækning gerne vil være formynderisk, men er der nogen grund til at være så formynderisk, at man ikke kan overlade til de ældre selv at gå derhen, hvor kvalitet og standard er i orden, og hvor man føler sig tryk ved den behandling, man får?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Som hr. Erik Larsen ved – også fra de mange timer, vi har tilbragt sammen på det sidste – er jeg dybt optaget af folks mulighed for at vælge det, de gerne vil, og at man lader være med at statsdirigere folk hen i et eller andet system, de ikke bryder sig om. Så vidt er jeg enig.

Jeg forstår bare ikke udtalelsen her fra fru Tove Videbæk, der afviser, at det har noget med udlicitering at gøre, når der står i forslaget nr. 1: »Kommuner, der ikke har udliciteret hjemmehjælpen til et privat firma, skal have pligt til at indgå aftale med mindst ét privat firma ...«.

Er det ikke udlicitering? Betyder det ikke, at der skal være nogen ansat i det der private firma, man laver aftale med, som kan betjene dem, som kommunen tidligere betjente? Er det ikke udlicitering, eller er det mig, der fuldstændig har misforstået forslaget?

Så vil jeg bare sige, at man kan have mange trosretninger, og den nyreligiøse bevægelse her går jo på, at bare man udliciterer, så lykkes alting, der ikke lykkedes før.

Jeg vil advare imod den type af nyreligiøse bevægelser. Det lykkes ikke af den grund. Det lykkes alene, hvis nogle politikere sætter sig ned og tager et ansvar for de områder, der i dag ikke fungerer tilfredsstillende, tager et ansvar for den genoptræning, der ikke fungerer, og bevilger de penge, der er en forudsætning for, at det skal komme til at fungere, tager ansvaret for det lave ældreboligbyggeri og bevilger de penge, der er en forudsætning for, at der kommer gang i ældreboligbyggeriet – i stedet for nyreligiøse besværgelser.